tes, expreſſis verbis dixerint omnem Primatum & honorem præcipuum ſecundum Canones antiquæ Romæ Dei amantiſſimo Archiepiſcopo conſervari.

IX. QUANDO ASIA ET PONTUS PATRIARCHÆ CONSTANTINOPOLITANO SUBJICI COEPERINT.

Ut autem ad propoſitum redeamus: ne credas Patriarcham Conſtantinopolitanum in tres dictas diœceſes Aſiæ, Ponti & Thraciæ primum à Synodo Chalcedonenſi authoritatem accepiſſe, audi ex plurimis ſententias trium Epiſcoporum Aſiæ & Ponti, qui cum à glorioſiſſimis Judicibus quæreretur, num voluntate propria, vel impoſita ſibi aliqua neceſſitate coacti ſubſcripſiſſent, ingenuè confeſſi ſunt, non ſe tantum, ſed etiam plures Sedis ſuæ Præſules à Conſtantinopolitano Patriarcha ordinatos [a]. *Eleutherius Epiſcopus Chalcedonenſis in Bithynia dixit: Sciens quia & per Canones & per conſuetudinem præcedentem habet hæc jura Conſtantinopolitana Sedes, cum voluntate ſubſcripſi. Petrus Epiſcopus Gangrorum in Paphlagonia dixit: Ante me tres ſunt ordinati à Sede regiæ civitatis, & ego poſt tantos ſimiliter. Et ob hoc conſenſi his quæ conſuetudo habuit, & ſponte ſubſcripſi. Marinianus Epiſcopus Synnadorum dixit: Cum ſint & priores mei à Sede Conſtantinopolitana ſanctæ Eccleſiæ ordinati, & ego ipſe quoque per eam, ſponte ſubſcripſi, quoniam & Canones primatum præbent Conſtantinopolitanæ ſanctiſſimæ Sedi.* Iſtud autem non tantum quoad Epiſcoporum ordinationes, ſed etiam quoad earum diœceſeon regimen ante Concilium Chalcedonenſe executioni mandatum, ut probemus, prodeat Theodoretus narrans [b] quomodo Joannes Chryſoſtomus, qui pluribus annis ante illud Epiſcopus Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ fuit, multa in hoc decreverit: *Magnus ille Joannes* (inquit Theodoretus) *ſuſceptis Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ gubernaculis, non illi ſolùm civitati, verum etiam toti Thraciæ, quæ eſt in ſex Epiſcopatus diviſa, & cunctæ etiam Aſiæ, quæ undecim habet Antiſtites, Ponticam præterea Eccleſiam, quæ eundem habet Epiſcoporum numerum quem Aſia, eiſdem legibus adornavit.*

Decreverat quidem Conſtantinopolitana Synodus hujus novæ Romæ Sedem primam eſſe debere poſt Romanam antiquam, ſed præter hoc ejus Patriarchæ ordinandorum Epiſcoporum rerumque dijudicandarum per Aſiam & Pontum jus non conceſſit. Unde cum hoc ante Concilium Chalcedonenſe habuerit, illud conſuetudine & Imperatorum gratia potius eum obtinuiſſe, ne dicam uſurpaſſe, quam lege & Canone ſentiendum eſt. Fateor nec etiam ordinationi Concilii Chalcedonenſis unquam aſſenſum præbuiſſe Leonem magnum, imò magno ſemper huic obſtitiſſe animo, eoque ut ad Marcianum Imperatorem hæc ſcripſerit [c], ipſi ſuadere tentans ut privilegia antiqua Sedis Alexandrinæ, quæ ſecundum locum ſemper habuerat, & Antiochenæ, [1] cui regendorum Epiſcoporum Ponti & Aſiæ authoritas ab Eccleſia data fuerat, tueretur inviolata: *Privilegia*, inquit, *Eccleſiarum ſanctorum Patrum Canonibus inſtituta, & venerabilis Nicænæ Synodi fixa decretis, nulla poſſunt improbitate convelli, nulla novitate mutari. In quo opere, auxiliante Chriſto, fideliter exequendo, neceſſe eſt me perſeverantem exhibere famulatum, quoniam diſpenſatio mihi credita eſt, & ad meum tendit reatum, ſi paternarum regulæ ſanctionum, quæ in Synodo Nicæna, ad totius Eccleſiæ regimen Spiritu Dei inſtruente, ſunt conditæ, me (quod abſit) connivente, violentur, & major ſit apud me unius fratris voluntas, quam univerſæ domus Domini communis utilitas.* Nec minus ſtrenuè Maximum Antiochenum ad jura ſua conſervanda hortatur: *Et ideo, frater chariſſime,* [d] ait, *oportet dilectionem tuam toto corde perſpicere, cujus Eccleſiæ gubernaculis te Dominus voluerit præſidere, & ejus meminiſſe doctrinæ, quam præcipuus Apoſtolorum omnium Beatiſſimus Petrus, per totum mundum quidem uniformi prædicatione, ſed ſpeciali magiſterio in Antiochena & Romana urbe fundavit: ut illum in ſuæ glorificationis domicilio præeminentem, ea intelligas reposcere iuſtituta, quæ tradidit, quæ ſicut ab ipſa, quam confeſſus eſt veritate, ſuſcepit. Neque ullo modo ſinas in Orientalibus Eccleſiis, maxime-*

a Conc. Chalced. Act. 16. ut ſup.

b Theod. l. 5. Hiſt. Eccl. c. 28. Καὶ ταύτην ἐποιεῖτο τὴν προμήθειαν, οὐ μόνον ἐκείνης τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῆς Θράκης ἁπάσης, εἰς ἓξ δὲ αὕτη ἡγεμονίας διήρηται, καὶ τῆς Ασίας ὅλης, ὑπὸ ἕνδεκα δὲ καὶ αὕτη ἀρχόντων ἰθύνεται, καὶ μέντοι καὶ τὴν ποντικὴν τούτοις κατεκόσμει τοῖς νόμοις, ἰσαρίθμους δὲ καὶ αὐτὴ ἔχει τῆς Ασίας τοὺς ἡγουμένους.

c Leo mag. Epiſt. 54. ad Marcian. Aug.

d Idem Epiſt. 62.

NOTÆ LUCÆ HOLSTENII.

1 *Cui regendorum Epiſcoporum Ponti & Aſiæ auctoritas ab Eccleſia data fuerat*] Imò earum Diœceſeon Exarchi Cæſarienſis & Epheſinus ſua ſibi πρωτεῖα confirmata habebant per Canonem Nicænum.